

“Tiden är nära” – om tillståndsförändringar

Predikan av pastor Göran Appelgren

“Salig är den som läser upp och saliga är de som lyssnar till profetians ord och tar vara på det som är skrivet i den. Ty tiden är nära.”

Upp 1:3

Inledning

Vi håller på att lämna vinter och kyla bakom oss och börjar tro på våren. Det är en tydlig förändring av ett tillstånd – i detta fall naturens tillstånd. Sådana förändringar går vi också igenom, som individ och som samhälle.

Uppenbarelsesboken handlar om detta. De märkliga texterna har under ytan ett löfte om en ny tid, men också ett budskap om att skärpa till sig, andligen. Vår Herre och Gud Jesus Kristus – han som skickar en ängel till Johannes – vill nå fram med ett tydligt budskap: Tiden är nära, det vill säga, den kommer närmre ju mer vi lyssnar på Herrens undervisning. Det är vår uppgift!

“Vakna upp och håll dig vaken och stärk det som är kvar och som var nära att dö.” Upp 3:2

Läsningar

Från den Heliga Skrift

Upp 1:1-8:

Detta är Jesu Kristi uppenbarelse, som Gud gav honom [Johannes] för att visa sina tjänare vad som snart måste ske. Han gjorde det känt genom att sända sin ängel till sin tjänare Johannes, som har vittnat om Guds ord och Jesu Kristi vittnesbörd, allt vad han själv har sett. Salig är den som läser upp och saliga är de som lyssnar till profetians ord och tar vara på det som är skrivet i den. Ty tiden är nära. Från Johannes till de sju församlingarna i Asien: Nåd vare med er och frid ifrån honom som är och som var och som komma skall, och från de sju andarna framför hans tron, och från Jesus Kristus, det trovärdiga vittnet, den förstfödde från de döda och härskaren över jordens kungar. Han som älskar oss och har friköpt oss från våra synder med sitt blod och som har gjort oss till ett konungadöme, till präster åt sin Gud och Fader, honom tillhör äran och makten i evigheternas evigheter, amen! Se, han kommer med skyarna, och varje öga skall se honom, även de som har genomborrat honom. Och alla jordens stammar skall jämnra sig över honom. Ja, amen! Jag är Alfa och Omega, säger Herren Gud, han som är och som var och som komma skall, den Allsmäktige.

Översättning: Svenska Folkbibeln 1998

Från uppenbarelsen i Herrens andra ankomst

Himmel och helvete # 391:

Änglar sänds till människorna för att vaka över dem och för att leda dem bort från deras onda begärelser och från de tankar som hör samman med dessa och för att inge dem goda impulser, i den mån de är villiga att i frihet ta emot dessa. På så sätt styr de människornas förehavanden genom att så mycket som möjligt avlägsna onda avsikter. När änglarna är hos människorna har de så att säga sitt tillhåll i människornas känslor, och de är nära en människa i den mån människan är i det goda som kommer från sanningar, men mer avlägsna allteftersom hennes liv rör sig bort från detta goda. Alla dessa änglars uppgifter är emellertid Herrens verk genom änglarna, ty änglarna ombesörjer dem inte av sig själva, utan gör dem från Herren. Det är anledningen till att "änglar" i Ordets inre mening inte avser änglar utan något som tillhör Herren.

Amen! Herren gav Ordet. Välsignade är de som hör det och gör därefter!

Predikan

Tiden är nära

I läsningen från Uppenbarelseboken hörde vi dessa ord: "Salig är den som läser upp och saliga är de som lyssnar till profetians ord och tar vara på det som är skrivet i den. Ty tiden är nära." *Upp 1:3* Här betyder "tiden är nära" att vi ska göra de tre saker som nämns i den här versen:

Läsa upp profetians ord

Lyssna till profetians ord

Ta vara på profetians ord

När vi gör det utlovas salighet. Salig betyder att föras in i ett himmelskt tillstånd. *Se Uppenbarelseboken uppenbarad #7* Ett sådant tillstånd innebär att känna frid i sinnet, känna omsorg om varandra och att hellre vilja ge än ta. Vi blir saliga, när vi gör de där tre sakerna:

Läser upp profetians ord

Lyssnar till profetians ord

Tar vara på profetians ord

Profetians ord

"Profetians ord" syftar i den bokstavliga betydelsen på de 22 kapitlen i Johannes uppenbarelse. Men "profetians ord" betyder i en vidare mening själva budskapet som är dolt bakom det märkliga bildspråk som vi möter i Uppenbarelseboken. Det är ett andligt budskap som kan förändra en människas liv. Därför betyder det också ett budskap som kan förändra hela

mänsklighetens sätt att tänka på. Det är ingen liten uppgift. Därför upprepas något liknande i slutet av Uppenbarelseboken: "Se, jag kommer snart. Salig är den som håller fast vid profetians ord i denna bok." *Upp 22:7* En annan översättning av ordet för "snart" är att det måste ske "hastigt". Något är angeläget. Herren vill verkligen något stort.

Därför meddelar han sin uppenbarelse. Det sker med hjälp av en ängel och Johannes. Herren "gjorde det känt genom att sända sin ängel till sin tjänare Johannes". En ängel är en budbärare från en högre värld. Ordet ängel betyder sändebud, Guds budbärare.

Budskapet kommer oss ännu närmre, om vi tänker på att alla änglar har varit människor på jorden. Änglar är inte några avlägsna, mytiska gestalter. Nej, de är människor precis som vi, människor som har levt enligt Herrens bud och därför blivit upptagna i himlen. En sådan människoängel talar med Johannes.

Varje ängel är fylld av gott och sant som kommer från Herren. När därför ängeln talade med Johannes, kunde ängeln inte säga något annat än det som kom från Herren. Steget är därför inte långt till att säga att det var Herren själv som, i en ängels gestalt, kom till Johannes, och det som Johannes tog emot blev en del av Guds Ord, den sista boken i den Heliga Skrift.

Herren var angelägen

Herren var angelägen. Det låter brådskande. "Tiden är nära" och det "måste ske snart". Nu vet vi att det inte skedde snart i tiden. Vi måste då fråga oss vad dessa uttryck står för, eftersom de uttrycker något angeläget.

Tid kan betyda något annat än just tid. Tänk på tid som en resa! I början av tidsintervallet står vi vid en punkt, och vid slutet av tidsperioden står vi vid en annan punkt. Under den tid som har gått, har vi också gått. Vi har förflyttat oss. Vi har gjort en rörelse i rum och tid men också i vårt sinne. Våra tankar och känslor är annorlunda efter att tidsperioden har gått till ända. Tid är en resa från ett tillstånd till ett annat, alltså en tillståndsförändring. Om vi därför talar om en tillvaro utan tid, så är det ändå en tillvaro full av fortlöpande tillståndsförändringar.

Tillståndsförändring

"Tiden är nära". "Det måste ske snart." Tillståndsförändringen är nära. Vi förstår att det är viktigt att det blir en förändring av tillståndet. Vad är det då för tillståndsförändring som Herren ser som så angelägen? Det måste ske snart. Tiden hastar. Om vi i det vardagliga livet tydligt ser att en förändring till det sämre är på gång en bit in i framtiden, så vill vi att det snarast blir en tillståndsförändring. Om en förkylning verkar utveckla sig till lunginflammation, ja, då gör vi vad vi kan för att åstadkomma en tillståndsförändring. "Tiden är nära". Det måste ske snart, hastigt.

Herren Gud, som är Allvetande, Allestädes närvarande och Allsmäktig, förutser kommande förändringar av tillstånd. Från hans perspektiv är det angeläget att förutse negativa förändringar i hur människosläktet tar emot honom. *Det* handlar "profetians ord" om. *Det* handlar Uppenbarelseboken om. Ja, *det* handlar hela Guds Ord om, och det är vad Herren i sin För-

syn motverkar. Han gör allt han kan för att det ska bli positiva förändringar i hur människosläktet tar emot hans undervisning.

Ett förnyat tänkande

Det som är angeläget är att det sker en förnyelse av tänkandet. Klara tankar från Gud håller människan kvar på rätt väg. Grumliga tankar för bort från den rätta vägen. Det hände en gång för länge sedan, i den så kallade Guldåldern, under den epok i människans historia som i Gamla Testamentet kallas för Adam eller Paradiset. Människorna som levde då, började styra sina liv med grumliga tankar som de själva hittat på. De trodde att de hade blivit lika Gud och kunde fatta rätt beslut utan att bry sig om Gud. Det slutade med den stora floden av falskheter som dränkte dem.

Herren har sedan flera gånger hjälpt människosläktet att komma upp på vägen igen. Noa forsade fram i arken och kunde skapa nya förutsättningar för ett riktigt liv. När Herren själv kom till jorden upprättade han en ny ordning, det som vi kallar den kristna kyrkan.

Och där kommer Uppenbarelseboken in. Den är en profetisk skrift i Nya Testamentet om vad som måste ske i framtiden, i nästa steg, därför att människorna åter gör samma misstag – använder grumliga argument istället för gå till Guds Ord.

Katastrof

Herren Gud kunde förutse en katastrofal tillståndsförändring. Om människorna inte fick ett nytt ljus för hitta upp på vägen igen skulle de gå under. Det är detta som dessa ord i Matteus syftar på: "Om inte den tiden förkortades, skulle ingen människa bli frälst." *Matt 24:22* Det var bråttom, bråttom i bemärkelsen att tid är en resa från ett tillstånd till ett annat, här en resa från ett fördömsens tillstånd till ett frälsningens tillstånd. "Tiden är nära". Det "måste ske snart".

De profetiska ord som Johannes tog emot i slutet av det första århundradet, handlade om en tid någon gång i framtiden, som Herren kunde se skulle komma. Han gjorde därför de förberedelser som behövdes för att den stundande katastrofen skulle kunna undvikas. Katastrofen som inte fick ske, skulle ha varit, att människans tänkande blev så grumligt, att inte en enda sanning skulle kunna nå människosinnet. Därmed skulle dörren vara stängd för alltid. Den katastrofen fick inte ske.

En Himmelsk Lära

Herren ledde människor på jorden på ett sådant sätt att Johannes' ord kunde förverkligas. Det Nya Jerusalem i kapitel 21 "kom ned från himlen från Gud". *Upp 21:2, 10* Det hände för ungefär 270 år sedan, genom att Herrens tjänare Emanuel Swedenborg genom Forsynens skickelse kunde ta emot Herrens undervisning. Det som Johannes såg sjutton århundraden tidigare blev verklighet genom Emanuel Swedenborg. De yttre bilderna som Johannes tog emot, förvandlades till inre bilder, till förklarande ord, till ett system av tankar som vi kallar en lära, en Himmelsk Lära.

Där grumliga tankar hade förstört klarheten i Guds Ord kom nu klara tankar från Gud som kunde väcka liv i i Ordet som hade blivit täckt av falskhetens kvävande damm.

När vi i början av Uppenbarelseboken uppmanas att

Läsa upp profetians ord

Lyssna till profetians ord

Ta vara på profetians ord

så ställs vi in i ett oerhört sammanhang. Det handlar om tillståndsförändringar. Det handlar inte om tid, utan om en resa från ett tillstånd till ett annat. En resa från mörker till ljus.

Kraftiga svängningar

På resan fram till ett tillstånd där vi känner att vi är närmre Herren, finns både ljuspunkter och motgångar. Om vi tittar framåt i Uppenbarelseboken, så ser vi den resan. Det börjar med att Johannes ser Herren i sitt förhärligade Människoväsen. Sedan skriver Johannes på Herrens uppdrag till de sju församlingarna, det vill säga, till hela kristenheten så som den såg ut för 270 år sedan. *Se Uppenbarelseboken uppenbarad #66, 68, 69* Och därefter börjar de kraftiga svängningarna mellan ljus och mörker. En ny tid är alltid en tid av klarhet. När en människas sinne mognar till insikt, så sker det genom svängningar upp i ljuset, ned i mörkret och till slut ut i ett permanent ljus. Klarheten infinner sig.

Och så slutar resan med att Johannes i kapitel 21 och 22 ser det Nya Jerusalem, en plats, ett tillstånd av frid, av närhet till Herren, en plats "där döden inte skall finnas mer, och ingen sorg och ingen gråt och ingen plåga"; ... där "något orent aldrig någonsin skall komma in", där "ingen förbannelse skall finnas mer ... [och där ingen] natt skall finnas mer, ... ty Herren Gud skall lysa över dem, och de skall regera som kungar i evigheternas evighet." *Upp 21:4,27; 22:3, 5*

De upphöjda tillstånden

Där slutar resan, men på vägen finns det motstånd. Kapitel 15 kan illustrera detta. Där hör vi talas om saliga tillstånd: "Och jag såg ett annat stort och underbart tecken i himlen: sju änglar ... Och jag såg dem som hade vunnit seger." Men i samma andetag sägs att samma änglar kommer "med sju plågor, de sista, ty med dem når Guds vrede sin fullbordan". *Upp 15:1-2*

Texten fortsätter med nya, upphöjda tillstånd. "Därefter såg jag att templet i himlen, vittnesbördets tabernakel, öppnades." Men inte heller där slipper vi ifrån beskrivningar av något obehagligt: "Och ut ur templet kom de sju änglarna med de sju plågorna". *Upp 15:5-6*

Och några verser senare ser vi "dem som var klädda i rena, skinande linnekläder". Men strax hör vi att "ett av de fyra väsendena gav de sju änglarna sju skålar av guld, fyllda av Guds vrede". *Upp 15:6-7*

De upphöjda tillstånden pekar fram mot resans mål. Det andra, det obehagliga beskriver hur grumliga tankar som människorna själva har hittat på står i vägen och måste rensas ut. Först då kan salighetens tillstånd bli verklighet. För att det ska ske är vår uppgift att

Läsa upp profetians ord

Lyssna till profetians ord

Ta vara på profetians ord

Inte ensamma

Ja, det är vår resa, men på ett fördolt sätt är vi inte ensamma. Änglarna är med oss när vi, precis som de, vänder oss till vår Herre Jesus Kristus, himlens och jordens Ende Gud, och när vi, precis som de, följer Herrens undervisning.

”Änglar sänds till människorna för att vaka över dem och för att leda dem bort från deras onda begärelser och från de tankar som hör samman med dessa och för att inge dem goda impulser ... På så sätt styr de människornas förehavanden genom att så mycket som möjligt avlägsna onda avsikter.” *Himmel och helvete #391*

Även i ett annat avseende är vi inte ensamma. Alla människor jorden runt, som i sina hjärtan vill samma sak som profetians ord, har änglarna med sig. Det gäller även om de inte har hittat själva uppenbarelsen i Herrens andra ankomst, Swedenborgs teologiska verk. Men genom att de är med på resan kommer visionen ”tiden är nära” att bli verklighet med ännu större kraft. De är för oss okända människoänglar men de vill samma sak som vi. Och Herren ser både oss och dem. Därför sjunger vi tillsammans en ny sång, en hoppets sång:

”Herre Gud, du Allsmäktige. Rättfärdiga och sanna är dina vägar ... Alla folk skall komma och tillbe inför dig, ty dina rättfärdiga domar har uppenbarats.” *Upp 15:3,4*

Amen!